

[یکشنبه 24 خرداد 1394 - 26 شعبان 1436 - 14 ژوئن 2015](#)

تقاضای خلع «محمد علی شاه» از سلطنت از سوی انجمن‌های ایالتی کشور ...

* 24 خرداد در گذر تاریخ

* تقاضای خلع «محمد علی شاه» از سلطنت از سوی انجمن‌های ایالتی کشور (1287 ش)
اشاره:

در اوایل روز چهاردهم خرداد 1287 ش، عده‌ای سرباز در خیابان‌ها به تهاجم و کتک و غارت مردم پرداختند. این وضعیت، مردم را چنان هراسان ساخت که هر کس به گوشه‌ای فرار کرد و پناهی جست. به علت قطع سیم‌های تلگراف، این خبر تا چند روز به شهرهای دیگر نرسید، اما هنگامی که مردم دیگر شهرها نیز آگاه شدند، شورش کردند و انجمن ایالتی و ولایتی آذربایجان، تلگرافی به انجمن‌های شیراز، خراسان، اصفهان و کرمان فرستاد که خواهان حرکت انقلابی مردم به منظور خلع محمد علی شاه از سلطنت است. در پی آن، از شهرهای اصفهان، همدان، شیراز، رشت، کرمان، استرآباد، زنجان و دیگر شهرها، تلگراف‌های زیادی رسید که گویای حمایت مردم از این آرمان بود.

* ورود مجاهدان مشروطه خواه به تهران و پایان استبداد صغیر (1288 ش)
اشاره:

با ورود مجاهدان گیلان از قزوین و مجاهدان بختیاری از راه اصفهان و فتح شهر تهران در بیست و چهارم خرداد 1288 ش، محمد علی شاه قاجار پس از یک دوره سلطنت کوتاه، ولی بسیار پرکشمکش، از اریکه قدرت سقوط کرد و دوران استبداد صغیر پایان گرفت. وی که با اتکاء به قدرت روس‌ها در بابر خواست مردم کشور سخت مقاومت کرده بود، پس از آگاهی از ورود مجاهدان به پایتخت و ناامیدی از حمایت واقعی روس‌ها، سراسیمه با کالسکه به سفارت روسیه پناهنده شد و بدین ترتیب، فصل نوینی در تاریخ ایران

آغاز شد. فاتحان تهران، سپس در جلسه‌ای محمدعلی‌شاه را از سلطنت عزل، و پسرش احمدشاه را به این مقام نشانند. فتح تهران و خلع محمدعلی شاه قاجار از سلطنت، پایانی بر استبداد صغیر و آغازی بر شکل‌گیری دومین دوره مجلس شورای ملی بود.

* رحلت عالم مجاهد آیت الله «غلامحسین تبریزی عبدخدایی» (1359 ش)
اشاره:

آیت‌الله شیخ غلامحسین تبریزی، در حدود سال 1264 ش (1303 ق) در تبریز به دنیا آمد و در همان شهر مقدمات علوم دینی را فرا گرفت. وی سپس راهی نجف اشرف گردید و در محضر علامه سید محمدکاظم یزدی، مدارج ترقی را پیمود. آیت‌الله عبد خدایی بعدها مجله مذهبی «تذکرات دیانتی» را در تبریز به هنگام حکومت استبدادی رضاخان منتشر کرد و به دلیل مبارزات ضد رضاخانی ماه‌ها در اختفا به سر برد.

وی از سال 1310 ش مقیم مشهد گردید و از سال 1320 ش تا اواخر عمر در جوار مرقد امام هشتم (ع) اقامه نماز جماعت می‌نمود. از آثار چاپ شده ایشان، دروس دینی بر تفسیر قرآن قابل ذکر است. این عالم مبارز سرانجام در 24 خرداد 1359 برابر با اول شعبان 1400 ق در سن 97 دار فانی را وداع گفت.

* نامه 120 تن از نمایندگان مجلس برای بررسی طرح عدم کفایت سیاسی بنی صدر
(1360 ش)

اشاره:

پس از آن که مقاومت مردمی علیه تهاجم قوای متجاوز بعث در جبهه‌های جنگ به علت عدم پشتیبانی لازم از جانب بنی صدر به عنوان فرماندهی کل قوا، به فرسایش گرایید و اختلافات داخلی بین رئیس جمهور با مجلس شورای اسلامی و قوه قضائیه و دیگر نهادهای انقلابی به اوج رسید، همچنین نصایح امام خمینی (ره) نیز برای تفاهم و رفع اختلافات به جایی نرسید، در جلسه 24 خرداد 1360، نامه یکصد و بیست تن از نمایندگان مجلس شورای اسلامی قرائت شد که در آن تقاضای رسیدگی به صلاحیت سیاسی بنی صدر را داشته و خواستار طرح آن با قید دو فوریت شدند.

در این میان، هواداران بنی صدر در مجلس، سعی می‌کردند با مخالفت با این طرح و نیز کارشکنی در رسمیت یافتن جلسات

مجلس و خروج از صحن علنی، بنی صدر را همچنان در رأس قدرت نگاه دارند. اما نمایندگان انقلابی مجلس، با تصویب این طرح در 31 خرداد 1360، عملاً این عنصر خائن را به مرحله خلع قدرت رساندند. پس از تصویب عدم کفایت سیاسی بنی صدر در مجلس شورای اسلامی، حضرت امام نیز بر همین مبنا، وی را از ریاست جمهوری اسلامی ایران عزل نمودند. با عزل بنی صدر، هر چند یکی از ریشه‌های اصلی کارشکنی‌ها و اختلافات موجود از بن کنده شد، ولی از این به بعد، دوران چند ماهه فعالیت‌های خرابکارانه ضد نظام و درگیری‌های مسلحانه و خونین روی داد که به شهادت عالی‌ترین مسئولان نظام تا مردم کوچه و بازار منجر شد. اما ملت مسلمان ایران تحت رهبری‌های پیامبر گونه حضرت امام و با عنایات حق تعالی و امام عصر(عج) از این دوران پر اغتشاش گذشت و اهداف اسلامی و انقلابی خود را در پیش گرفت.

* 26 شعبان در گذر تاریخ

* وفات «ابن فصیح»
از فقهای حنفی مذهب
(755 ق)
اشاره:

ابن فصیح، ابوطالب فخرالدین احمد بن علی بن احمد همدانی کوفی (۶۸۰-۲۶ شعبان ۷۵۵ ق/۱۲۸۱-۱۵ سپتامبر ۱۳۵۴ م)، فقیه حنفی، شاعر و ادیب سده هشتم هجری بود. به سبب اقامت و تدریس در شهرهای بغداد و دمشق، او را بغدادی و دمشقی نیز خوانده‌اند. ابن فصیح در کوفه دیده به جهان گشود و در همان‌جا به آموختن فقه و ادبیات پرداخت و قرائت هفت‌گانه را نزد ابن صباغ و علی بن سعد دیوانی آموخت. در بغداد از ابن عبدالحق، ابن دوالیبی و ابن صباغ حدیث شنید و اسماعیل بن طبال و دیگران به او اجازه روایت دادند. وی در عراق مدتی در آرامگاه ابوحنیفه به تدریس اشتغال داشت، سپس به دمشق رفت. در آن‌جا مورد تفقد و اکرام طنبغا امیر شام قرار گرفت و به افتاء، مناظره و تدریس در مدارس قضاة و ریحانیه پرداخت و در ۷۵۰ ق/۱۳۴۹ م به حج رفت. از شاگردان ابن فصیح می‌توان ابن وهبان و ابن ادمی را نام برد. وی شعر نیز می‌سرود و بسیاری از موضوعات و کتب فقهی را به نظم درآورد. پاره‌هایی از اشعار وی به صورت پراکنده در منابع آمده است. مرگ ابن فصیح در دمشق و بیست و ششمین روز از شعبان المعظم سال ۷۵۵ ق اتفاق افتاد. برخی از آثار ابن فصیح به شرح زیر به صورت خطی در کتابخانه‌ها موجود است:

۱. «حل الرموز»، قصیده‌ای است لامیه در قرائات سبع نظیر قصیده شاطبیه که در آن به نام قراء تصریح شده است.
۲. «مستحسن الطرائق فی نظم کنز الدقائق»، چنان‌که از نامش پیداست، همان کتاب «کنز الدقائق نسفی» است در فقه که ابن فصیح آن را به نظم درآورده، این منظومه توسط نورالدین علی بن غانم مقدسی با نام اوضح رمز علی نظم الکنز شرح شده است.
۳. «نظم منار الانوار»، همان «منار الانوار نسفی» است در اصول فقه که در ۹۰۳ بیت به نظم درآمده و نسخه‌ای از آن در مکتبه العربیه دمشق موجود است.

* مرگ «یزید بن عبدالملک بن مروان» خلیفه‌ی ستمکار اموی (105 ق)

* رحلت فقیه و متکلم بزرگوار آیت الله «سید مهدی روحانی» (1421 ق)
اشاره:

آیت‌الله سید مهدی روحانی در سال 1343 ق (1303 ش) در شهر مقدس قم و در خانواده‌ای فرهیخته و عالم به دنیا آمد. در دوران نوجوانی به فراگیری علوم دینی روی آورد و پس از چند سال در 20 سالگی عازم نجف اشرف گردید. با ورود آیت‌الله بروجردی به قم، آیت‌الله روحانی در درس خارج فقه و اصول ایشان شرکت کرد و پس از مدتی به تدریس سطوح عالی و خارج فقه و اصول پرداخت. پس از پیروزی انقلاب اسلامی نیز در سه دوره به عنوان نماینده‌ی مردم استان‌های مرکزی و قم در مجلس خبرگان برگزیده شد. سرانجام آن فقیه پارسا و متکلم زاهد پس از یک دوره بیماری در 26 شعبان 1421 ق برابر با 3 آذر 1379 ش در 76 سالگی چشم از جهان فرو بست و پس از تشییع با شکوه در حرم مطهر حضرت معصومه(س) به خاک سپرده شد.